

Fővárosi Ítéltábla
12.Fkf.158/2014/17.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. szeptember 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés bűntette miatt **az I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Budapest Környéki Törvényszék** 2014. február 13. napján kihirdetett **16.Fk.52/2013/55.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

III. és IV. r. vádlottak szabadságvesztésének tartamát 11 (tizenegy) évre súlyosbítja.

A Bny.65/2013/I/3. nyilvántartási számú fekete Maglite elemlámpa lefoglalásának megszüntetését mellőzi és elkobzását rendeli el.

Megállapítja, hogy az első fokú eljárásban a IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 129.587.- (egyszázhuszonkilencezer-ötszáznyolcvanhét) forint, az I-IV. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege 1.009.651.- (egymilliókilencezer-hatszázötvenegy) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I-II. r. vádlottak által 2012. augusztus 27. napjától 2014. szeptember 30. napjáig, III.-IV. r. vádlottak által 2012. augusztus 28. napjától 2014. szeptember 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottakat egyezően, társtettesként elkövetett emberölés bűntettében [Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) pont] mondta ki bűnösnek. Ezért I. r. és II. r. vádlottakat egyezően 6 év - fiatalkorúak börtönében végrehajtandó - szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, III. r. és IV. r. vádlottakat egyezően 8 év - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztésre és 6 év

közügyektől eltiltásra ítélte. Valamennyi vádlott vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A bíróság bűnjelnyilvántartásában Bny.65/2013/I-II. szám alatt szereplő bűnjelek lefoglalását megszüntette, és a I. bűnjeljegyzékben 1., 2. és 4-10. sorszám alattiakat II. r. vádlottnak, a 11-14. sorszám alattiakat III. r. vádlottnak, a 15-19. sorszám alattiakat IV. r. vádlottnak, a 20., 21., 23., 24. sorszám alattiakat I. r. vádlottnak kiadni, a 3., 22., 25. és 26-28. sorszám alattiakat megsemmisíteni, a II. számú bűnjeljegyzékben 29-37. sorszám alattiakat megsemmisíteni rendelte.

Kötelezte I., II., III. és IV. r. vádlottakat egyetemlegesen 823.244.- forint, III. és IV. r. vádlottat egyetemlegesen 74.803.- forint, ezen felül az I. r. vádlottat 69.900.- forint, a II. r. vádlottat 55.353.- forint, a III. r. vádlottat 98.787.- forint, a IV. r. vádlottat 98.787.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, valamennyi vádlott terhére a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítása végett, valamennyi vádlott védője, a cselekmény téves minősítése - halált okozó testi sértés büntettének megállapítása - és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.616/2013/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokaival egyezően fenntartotta, és az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélőtábla mind a négy vádlott fő- és mellékbüntetését lényegesen súlyosítsa, a III. r. és a IV. r. vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján fegyházban határozza meg, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A Legfőbb Ügyészség Gyermek- és Fiatalkorúak Bűnügyeinek Önálló Osztálya a 2014. május 13. napján meghozott Fk.Bf.807/2014. számú határozatában a másodfokú ügyészi tevékenység ellátására a Szegedi Fellebbviteli Főügyészséget jelölte ki.

Az I. r. és II. r. vádlottak védői fellebbezéseiket írásban indokolták és ebben, valamint a fellebbezési nyilvános ülésen valamennyi védő a fellebbezését módosítással tartotta fenn.

Az I. r. és III. r. vádlott védője az enyhítés mellett az első fokú ítélet helybenhagyását, a II. r. vádlott védője méltányos büntetés kiszabását indítványozta, a IV. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezését visszavonta és az első fokú ítéletet az álláspontja szerint a nyomszakértői véleményben lévő ellentmondás, valamint a IV. r. vádlottnak a cselekmény színhelyétől való távolléte időtartamának meghatározása miatt megalapozatlannak tartva, és e miatt a tényállás helyesbítése mellett, elsődlegesen a vádlott bűnösségének halált okozó testi sértés büntettében történő megállapítását, másodsorban az első fokú ítélet helybenhagyását

indítványozta.

A másodfokú eljárásban védője fellebbezését a IV. r. vádlott is írásban indokolta, és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak.

A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r., II. r. és a III. r. vádlottak védői bizonyítási indítványokat terjesztettek elő, melyekhez a vádlottak is csatlakoztak. Az I. r. és II. r. vádlottak védői indítványozták az ügyben tárgyalás tartását, és a vádlottak vonatkozásában a javítóintézettől beszerzett jellemzések, illetve tanulmányi eredményekre vonatkozó igazolások és oklevelek ismertetését. A III. r. vádlott védője indítványozta az ügyben eljáró **(szakértő neve)** igazságügyi nyomszakértő véleménye kiegészítésének elrendelését, mert álláspontja szerint az írásbeli véleménynek a II. r. vádlott vizsgált cipőjével kapcsolatos része ellentmondásos. A 4. oldal 2. bekezdésében leírtak szerint ugyanis, a II. r. vádlott Vty (Victory) márkajelzésű cipőjén halszáлка formájú mintázati elemeket talált, a 7. oldal alulról a 2. bekezdésben viszont annak ellenére, hogy az ilyen elemeket tükröző fényképeket jelölte meg, azt véleményezte, hogy a „B” jelzéssel ellátott lábbeli lenyomat töredéket a II. r. vádlott Nike márkajelzésű cipőjével hozták létre, holott ennek mintázatát a vélemény 4. oldal 1. bekezdésében koncentrikus kör formájúnak írta le. Ezért a szakvélemény ezen része az első fokú ítéletben is tévesen került rögzítésre és erre vonatkozóan téves következtetések levonására került sor.

Az ítélet tábla az előterjesztett bizonyításokat szükségtelennek tartotta. Az I. r. és II. r. vádlottak magatartásával, tanulmányi előmenetelével kapcsolatban a perbeszédben előadottak azonban figyelembe vehetők, amelyekre egyébként a védők már az elsőfokú eljárásban is hivatkoztak, melynek alapján az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeknél a két vádlott tanulmányi eredményeit és dicséreteit értékelte is. **(Szakértő neve)** igazságügyi nyomszakértő véleményével kapcsolatban megállapítható, hogy a szakértőt az elsőfokú bíróság a tárgyaláson is meghallgatta és foglalkozott az írásbeli véleményében foglaltakkal is. Az írásbeli véleményben a III. r. vádlott védője által hivatkozottak valóban fennállnak, de az ítélet tábla álláspontja szerint nyilvánvalóan elírásról van szó. Az írásbeli szakvélemény 8. oldal 1. bekezdésében ugyanis a „B” mintázati elemeket a szakértő már a II. r. vádlott Vty márkajelzésű cipőjétől származtatja (nyomozati iratok 2. kötet 355. oldal 1. bekezdése) és ennek megfelelően nyilatkozott a tárgyaláson is. E szerint az „A” jelzésű lenyomat megegyezett a két vizsgált Nike márkajelzésű lábbelivel (amit I. r. és II. r. vádlottól foglaltak le), de a II. r. vádlott ezen lábbelijét a kopottsági foka miatt ki lehetett zárni, az I. r. vádlott lábbelijével viszont tökéletesen megegyezett, a „B” jelzésű lenyomat megegyezett a II. r. vádlottól lefoglalt Vty márkajelzésű lábbelivel, a „C” jelzésű lenyomatot nem lehetett összehozni egyik lefoglalt lábbelivel sem (első

fokú 38. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 37. oldal 6. bekezdése és 38. oldal 1. bekezdése). A fentiek alapján, a szakvélemény elírása annak tudható be, hogy a szakértő a Nike márkajelzésű cipőtől származó „A” jelzésű lenyomatot nem csak az I. r. vádlottól, hanem a II. r. vádlottól lefoglalt Nike márkájú cipővel is összehasonlította. Mivel így, a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a III. r. vádlott védője által felhozottak tisztázódtak, az ítéletábra kiegészítő nyomszakértői vélemény beszerzését is szükségtelennek találta.

A kifejtettekre tekintettel az I. r., II. r. és III. r. vádlottak és védőik tárgyalás kitűzésére és bizonyítás elrendelésére vonatkozó indítványait elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, az ítéletábra eljárási szabálysértést nem észlelt. A tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira és az I. r. és a II. r. vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel kiegészítette az alábbiak szerint:

Az I. r. és II. r. vádlottak fogvatartásuk alatt a nevelőintézetben leérettségiztek.

Az első fokú ítélet indokolása 21. oldal 6. bekezdésében és a 22. oldal 5. bekezdésében az egyes sérülések jellegével és gyógytartamával kapcsolatos részt a tényállásba emeli.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, mely a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás anyagának mindenben megfelelő tényállást állapított meg, és azt kellően megindokolta. Részletesen elemezte a vádlottaknak az eljárás egyes szakaszaiban tett vallomásait, ezeket összevetette egymással és az egyéb bizonyítékokkal, mégpedig a tanúvallomásokkal, szakértői véleményekkel, a helyszín és a helyszíni bizonyítás adataival. Az első fokú ítélet indokolását az ítéletábra **(szakértő neve)** igazságügyi nyomszakértő tárgyaláson előterjesztett véleménye alapján annyiban helyesbíti, hogy abból a II. r. vádlott Nike márkajelzésű cipőjének a helyszínen, a földfelületen, illetve a sértett testén való nyomképzésére vonatkozó részeket mellőzi.

Az ítéletábra a IV. r. vádlott védőjének a megalapozatlanságra vonatkozó indítványát nem osztotta. Annak ugyanis, hogy a helyszínen, a földfelületen mely elkövető cipőnyomát találták meg, nincs jelentősége, csupán abból a szempontból, hogy ez alapján lehet következtetést levonni a sértett testén talált nyomokkal kapcsolatban. A sértett testén talált nyomokra pedig a nyomszakértő is csak valószínűségi véleményt adott akként, hogy nem voltak alkalmasak azonosításra, Nike és Vty márkajelzésű lábbeli valószínűsíthető (első fokú 38. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 38. oldal 1.

bekezdése). Ezért, az ítéletábra álláspontja szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság amikor a sértett rúgására, taposására alapvetően a vádlottak vallomását és az egyéb más bizonyítékokat vette figyelembe. E mellett helyes logikai következtetéssel meggyőzően indokolta azt is, annak ellenére, hogy Nike, illetve Vty márkajelzésű cipők az I. r. és a II. r. vádlottakon voltak, miért azt állapította meg, hogy a sértettet rúgással és taposással kizárólag III. r. és IV. r. vádlott sértette. Figyelembe vette az ezt igazoló objektív bizonyítékokat is, mégpedig, hogy a III. r. vádlottnak lábbal történő bántalmazástól keletkezett lábszársérülései voltak és, hogy a IV. r. vádlott használatában volt mobiltelefonon talált fényképfelvételeken a III. r. vádlott lábán Nike márkajelzésű cipő volt. Mindezekből helytállóan vonta le azt a következtetést is, hogy a III. r. év IV. r. vádlottak nem az elkövetéskor használt lábbelijüket bocsátották a hatóság rendelkezésére.

Azzal kapcsolatban pedig, hogy IV. r. vádlott a helyszíntől, amikor a hűtőtáskáért ment, mennyi ideig lehetett távol, az elsőfokú bíróság minden körülményt - a távolságot, az időjárási- és terepviszonyokat - figyelembe vett (első fokú ítélet 28. oldal utolsó bekezdése és 27. oldal 2. bekezdése). A távolléte alatt történt bántalmazásról pedig maga a IV. r. vádlott úgy számolt be, hogy eltávozásakor és visszaérkezésekor is a sértettet az I. r. és a II. r. vádlott ütötte a lámpával, illetve bottal. Tehát, ez idő alatti más jellegű bántalmazás, még ha esetleg több ideig is volt távol, nem állapítható meg.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - a IV. r. vádlott védőjének álláspontjával szemben - megalapozott. Megalapozott tényállás esetén pedig a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs lehetőség. Ezért, az ítéletábra az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését a IV. r. vádlott védője által megjelölt körben indokoltnak nem találta.

Az irányadó tényállás alapján a vádlottak cselekményének minősítése is törvényes.

Helyesen sorolta fel az elsőfokú bíróság azokat a tárgyi és alanyi tényezőket, melyek az emberölés büntette és a halált okozó testi sértés büntette közötti elhatárolás megállapításához szükségesek. Helyesen állapította meg, hogy az elkövetés módja, körülményei, az idősebb korú sértett fizikai állapota mellett valamennyi vádlott tisztába volt magatartása súlyával, illetve tette lehetséges következményeivel. Ez pedig a bántalmazás mértéke és az okozott sérülések mellett nem lehetett más, mint az, tudatuk átfogta annak a lehetőségét, hogy a bántalmazásuktól a sértett halála is bekövetkezhet. Ennek ellenére ebbe belenyugodtak, az eredmény vonatkozásában közömbösek maradtak. Töretlen a birói gyakorlat abban, hogy halált okozó testi sértés büntette helyett emberölés büntette megállapításának van helye, ha az erőteljes vádlottak által a gyenge fizikumú sértettnek okozott sérülések jelentős száma, azok intenzitása, és a sértett megtaposása folytán az a jogi következtetés vonható le, hogy a halálos eredmény viszonylatában a vádlottaknak nem a gondatlansága, hanem az

esetileges szándéka állapítható meg (BH 2001. 257.). Mindezekre figyelemmel helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét emberölés bünteténnek, melyben az esetileges szándékuk állapítható meg.

Kétségtelen, hogy a vádlottak a bántalmazás kapcsán különböző magatartást tanúsítottak, de egymás tevékenységéről tudtak és a halálhoz vezető sérüléseket az egyes magatartásokat kiegészítve, illetve közvetlenül elősegítve fejtették ki.

A vádlottak a sértettnek 74 rb. külső sérülést és számos belső sérülést okoztak. Valamennyi bordája eltört, a tüdeje szinte pépessé roncsolódott, a tüdőszérülések és a kétoldali sorozat bordatörések, valamint a légmell önmagukban is közvetlen életveszélyes állapotot idéztek elő, a több zúzódásos sérülés nagy kiterjedésénél fogva szintén közrejátszott a halál oka, a traumás sokk kialakulásában, halála rövid időn belül bekövetkezett, az életben maradásra esélye sem volt. Mindezen körülmények rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával, illetve az elkövetők emberi mivoltából történő kivetkőzésével véghez vitt cselekményt igazolnak, melyek a 3/2013. BJE. II/4. pontjában írt különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette feltételeinek megfelelnek. Ezért, cselekmény ekként való minősítése is helyes.

A fentiekre tekintettel az eltérő minősítésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezettek.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen vette számba. Az ítélet tábla viszont további enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a bűncselekmény elkövetésétől most már hosszabb idő - több mint 2 év - telt el és, hogy a vádlottak hosszabb ideig - mely idő alatt előzetes fogvatartásban voltak - álltak a büntetőeljárás súlya alatt (BKv 56. III/10. pontja). További súlyosító körülményként vette figyelembe az élet elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

A büntetések mértékét illetően - a helyesen alkalmazott új Btk. szerint - a fiatalkorú I. r. és II. r. vádlottaknál a törvényi büntetési tétel 1 hónaptól 15 évig terjedő szabadságvesztés, a középmérték 7 év 6 hónap 15 nap, a felnőttkorú III. és IV. r. vádlottak esetében a törvényi büntetési tétel 10 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, a középmérték 15 év. Kétségtelen, hogy az azonos bűncselekményt elkövetők esetében a büntetések belső arányossága követelmény, de ennek is a kötelező szabályok mentén kell történnie. Ennek figyelembe vétele mellett, a középmértéktől való eltérés az I. r. és II. r. fiatalkorú vádlottaknál (1 év 6 hónap 15 nap) nem, de a felnőttkorú III. és IV. r. vádlottaknál (7 év) jelentős és az enyhítő szakasz alkalmazása sem indokolt, mert ezáltal az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztésekkel a belső arányosság nem valósult meg. Erre figyelemmel, és azt is szem előtt tartva, hogy a legsúlyosabb sérüléseket a sértettnek a III. r. és a IV. r.

vádlottak okozták, illetve a kezdeményezők ők voltak, az ítélet tábla álláspontja szerint a velük szemben kiszabott 8 év szabadságvesztés eltúlzottan enyhe. Ezért az ítélet tábla, a III. r. és a IV. r. vádlottak szabadságvesztését a középértékhez közelebbi tartamra, vagyis 11 évre súlyosbította. Az I. r. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás arányos, sem a súlyosbításukat sem az enyhítésüket nem találta indokoltnak.

A III. r. és IV. r. vádlottak esetében a közügyektől eltiltás, illetve a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyház fokozatra súlyosbítását fiatal felnőtt korukra tekintettel nem találta indokoltnak.

A fekete Maglite elemlámpa, melyet az elkövetéshez a II. r. vádlott használt, nem értéktelen, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megsemmisítését rendelte el. Mivel az elkövető tulajdona, az ítélet tábla a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján lefoglalásának megszüntetését mellőzte, és az elkobzását rendelte el.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a IV. r. vádlottat, illetve az I. - IV. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét. A költségjegyzék 16. tétele alatt szereplő igazságügyi informatikai szakértő 30.800.- forintos díja csak a IV. r. vádlottat terheli, mert az ő telefonjának a vizsgálatára vonatkozott. Az I. - IV. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség megállapításánál számítási hibát vétett és a 19. tétel alatti szakértői díjat tévesen számolta el 19.000.- forintban, mert az - helyesen - 14.000.- forint (első fokú 38. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 55. oldal), továbbá nem számolta el a megállapított és kifizetett 315.087.- forint pszichológus szakértői díjakat (nyomozati iratok 1. kötet 31. és 33. oldal). Ezért az ítélet tábla megállapította, hogy az első fokú eljárásban a IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 129.587.- forint, az I. - IV. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege 1.009.651.- forint.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla, mivel az elsőfokú bíróság az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe beszámításának időtartamát dátumszerűen nem jelölte meg, a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján, az I. - II. r. vádlottak által 2012. augusztus 27. napjától 2014. szeptember 30. napjáig, a III. - IV. r. vádlottak által 2012. augusztus 28. napjától 2014. szeptember 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Szeged, 2014. szeptember 30.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács tagja

A Fővárosi Ítéltábla 12.Fkf.158/2014/17. számú és a Budapest Környéki
Törvényszék 16.Fk.52/2013/55. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott
része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. szeptember 30.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke